

KAPTEN KALSONG och den STORA ToAlettAttacken i FÄRG

DAV PILKEY

BONNIER
CARLSEN

Innehåll

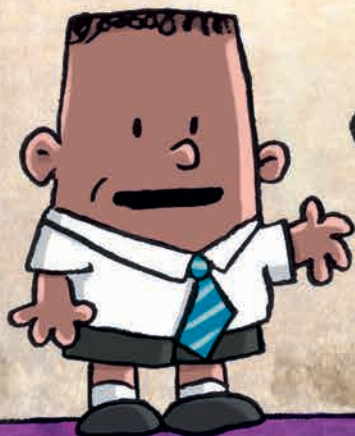
FÖRORD: Den topphemliga sanningen om kapten Kalsong	7
1. George och Harold	11
2. Den här historien	15
3. Tillbakablicken	19
4. Uppfinningen	25
5. Större och viktigare saker	31
6. Uppfinnartävlingen	33
7. De åker fast	39
8. Kvarsittningen efter uppfinnartävlingen	41
9. Kapten Kalsong och den Stora Toalettattacken	45
10. Ett stort misstag	53
11. Avstängningen efter kvarsittningen efter uppfinnartävlingen	59
12. Det blir värre	61
13. Det är för sent!	67
14. Toaletterna tar över	71
15. Levergryta till undsättning!	75

16. TURBOTOA 2000	83
17. Det extremt våldsamma kapitlet, del 1 (i <i>Flip-O-Rama</i>)	87
18. Harold och den kulörta kulspetspennan	103
19. Den vidunderliga VASKRENSAR- ROBOTEN	107
20. Det extremt våldsamma kapitlet, del 2 (i <i>Flip-O-Rama</i>)	109
21. Efterspel	123
22. För att göra en lång historia kort	127
23. Efter efterspelet	128
24. Rektorer för en dag (Eller: Upphävningen av avstängningen efter kvarsittningen efter uppfinnartävlingen)	129
Bonusserie: Hundmannen och rättvisans tunga	139
Nördfakta	155

Eh... hejsan!
Innan du läser den här
boken, är det några
saker som du behöver
känna till... Därför
har Harold och jag
gjort den här tjusiga
informations-
broschyren, för att
du ska få veta
vad det är som
har hänt.

Och du, se till
att den här
serien inte
hamnar i orätta
händer.

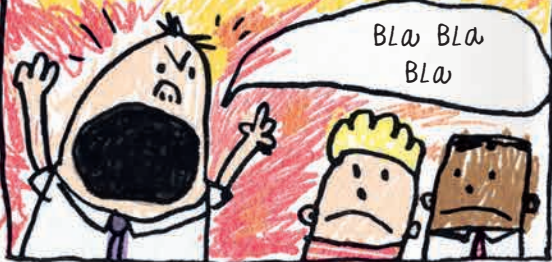

Den topphemliga sanningen om KAPTEN KALSONG

Av George Beard och Harold Hutchins
(som förnekar allt)

En gång var rektor Krupp
dum mot George och Harold.

Så, dom köpte en
3D Hypno-Ring.

Dom hypnotiserade
rektor Krupp.

Sen förvandlade dom
honom till Kapten
Kalsong.

men rektor Krupp trodde faktiskt att han
var kapten Kalsong. Han hoppade ut
genom fönstret för att bekämpa
brott.

George och Harold försökte stoppa honom, men
dom måste rädda världen först.

När dom kom tillbaka
till skolan hällde
George vatten över
huvet på Kapten
Kalsong.

Han förvandlades tillbaka
till rektor Krupp. Men
något var fel.

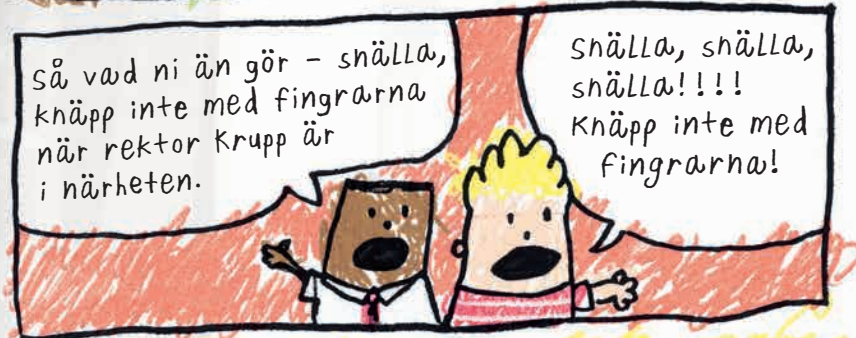
Från och med nu (av någon
konstig anledning) är det
så att varje gång rektor
Krupp hör någon knäppa
med fingrarha ...

... så förvandlas
han till kapten
Kalsong!

Så vad ni än gör - shälla,
knäpp inte med fingrarna
när rektor Krupp är
i närheten.

Shälla, shälla,
shälla!!!!
Knäpp inte med
fingrarna!

Detta är en viktig
information till allmänheten
från George och Harold
(som fortfarande förnekar allt)

SLUT

Trädkojans
Serier AB

KAPITEL 1

George och Harold

Det här är George Beard och Harold Hutchins.

George är killen till vänster med slips och platt frisyr. Harold är killen till höger med tröjan och det burriga håret.

Kom ihåg det nu!

Om du frågar folk vad de egentligen tycker om George och Harold, blir nog svaren väldigt olika – det beror på vem du ställer frågan till.

Deras lärare, fröken Gnat, svarar kanske att George och Harold är *bråkiga* och att de lider av någon sorts *beteendestörning*.

Deras gymnastiklärare, magister Barsk, kanske tillägger att de är i starkt behov av en omfattande *attitydförändring*.

Deras rektor, herr Krupp, kallar dem säkert för *lömska* och *kriminellt fördärvliga* och skulle nog säga saker som: "*Jag ska sätta dit de där två, om det så är det sista jag gör...*"

Ja, du fattar poängen, eller hur?

Men om du frågar deras föräldrar, då svarar de förmodligen att George och Harold är kloka och snälla och mycket godhjärtade ... även om de kan vara lite larviga ibland.

Jag håller faktiskt med föräldrarna.

Men killarnas larvigheter kan ändå göra så att de ibland råkar ganska illa ut.

Faktum är att de en gång råkade ut för så stora bekymmer, att de nästan höll på att förstöra hela planeten med en armé av ondskefulla talande toaletter!

Men innan jag kan berätta den historien, måste jag först berätta den *här* historien...

KAPITEL 2

Den här historien

Det var en vacker dag på Jerome Horwitz-skolan. George och Harold kom ut från specialundervisningen i fjärde klass när de såg en stor skylt i korridoren.

Det var en affisch för den *Andra årliga uppfinnartävlingen*.

George och Harold hade skojiga minnen av förra årets uppfinnartävling, men årets tävling var lite annorlunda. Vinnaren fick nämligen vara *Rektor för en dag*.

"Oj!" sa George. "Den som blir rektor får bestämma alla regler för hela dagen och alla i skolan måste följa reglerna!"

"Vi *måste* vinna första pris i år!" utbrast Harold.

Just då kom herr Krupp förbi,
Georges och Harolds rektor.

"Aha!" ropade han. "Jag slår vad om
att ni två har något fuffens på gång!"

"Faktiskt inte", sa George. "Vi står
bara och läser om årets uppfinnartävling."

"Just det", sa Harold. "Vi ska försöka
vinna första pris i tävlingen, så vi får vara
rektorer hela dagen!"

”Ha ha ha ha ha!” skrattade rektor Krupp.
”Tror ni *verkligen* att jag tänker låta er få vara
med och tävla efter det ni gjorde på *förra* årets
upppfinnartävling?!!?”

George och Harold log och tänkte tillbaka
på den första årliga upppfinnartävlingen ...

KAPITEL 3

Tillbakablicken

Det hela hade inträffat ungefär ett år tidigare. Alla lärare och elever på Jerome Horwitz-skolan hade samlats i gymnastiksalen för att bevittna det som sedan skulle komma att kallas "Klibbiga stol-katastrofen".

George och Harold hade gått fram till mikrofonen.

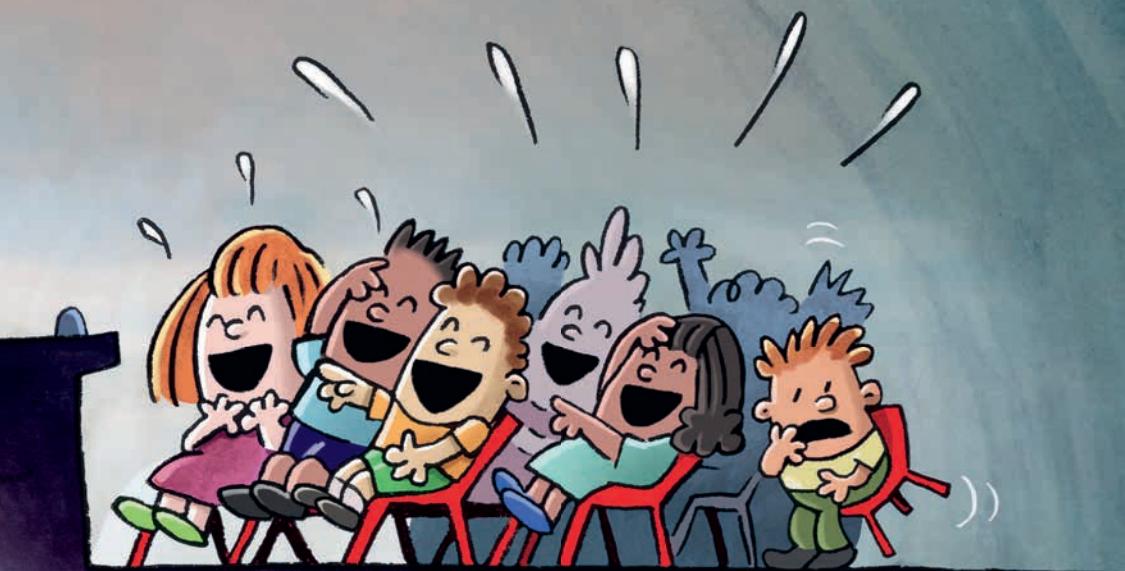

”Mina damer och herrar”, sa George.
”Harold och jag har uppfunnit något som verkligen garanterar att ni sitter som *fast-klistrade på stolarna!*”

”Ja”, sa Harold. ”Vi har döpt det till *lim.*”
Rektor Krupp blev väldigt arg och skrek:
”Ni två har verkligen inte uppfunnit *lim!*”

Han reste sig upp för att ta ifrån Harold mikrofonen – men stolen satt fast på byxorna. Alla i gymnastiksalen började skratta.

Skolans sekreterare, fröken Skarp, reste sig upp för att ta loss stolen från rektor Krupps byxor – men hennes stol satt fast på klänningen. Alla i gymnastiksalen skrattade ännu mer.

De andra lärarna reste sig upp och – kan man tänka sig – deras stolar var också fastlimmade på kläderna. Alla i gymnastiksalen vrålade av skratt.

En elev reste sig upp för att gå på toaletten, och även hans stol hade fastnat. Publiken skrattade inte lika högt längre.

Alla började kontrollera sina stolar och plötsligt blev det tyst. Varenda elev i skolan hade fått sin stol fastlimmad på kläderna.

Det var visserligen sant att George och Harold inte hade uppfunnit lim, men de *hade* uppfunnit en *ny typ* av lim. Genom att blanda gummilim och koncentrerad apelsinjuice hade de skapat ett snabbverkande lim som torkade kvickt tack vare kroppsvärmen.

Sedan hade de smetat ut speciallimmet på alla stolar i gymnastiksalen (utom sina egna) tidigt samma morgon.

Alla i gymnastiksalen stirrade på George och Harold och kokade av ilska.

”Jag har en bra idé”, sa George.

”Vadå?” frågade Harold.

”SPRING!!!” skrek George.

George och Harold flinade brett när de tänkte tillbaka på sin fåniga uppfinning och det kaos som hade uppstått förra året.

”Det där var sanslöst”, skrattade Harold.

”Ja”, garvade George. ”Det lär bli svårt att toppa det i år!”

”Ni kommer inte att få tillfälle till det”, hånlog rektor Krupp.

Han tog fram ett förstoringsglas och höll det framför en finstilt text på skylten:

”Denna tävling är öppen för alla elever i tredje och fjärde årskursen, UTOM George Beard och Harold Hutchins.”

”Betyder det att vi inte kan ställa upp i tävlingen?” frågade Harold.

”Det är värre än så”, skrattade rektor Krupp. ”Ni får inte ens *besöka* årets uppfinnartävling. Jag har beslutat att ni ska ha läxhjälp i studierummet hela dagen!”

Rektor Krupp vände på klacken och gick iväg, segervisst skrattande.

”Tusan!” sa Harold. ”Vad ska vi göra nu?”

”Tja”, sa George, ”du känner väl till mitt gamla ordspråk: Den som inte får vara med, *får aldrig ge upp!*”

